

Arrest

nr. 211 667 van 26 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VANSTEENHUYSE
Veldstraat 34
9880 AALTER

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. VANSTEENHUYSE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 16 november 2015 België is binnengekomen, diende op 30 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 29 juni 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 2 juli 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 30/11/2015
Overdracht CGVS: 19/02/2016*

U werd gehoord op 31 augustus 2017 van 13u45 tot 18u03 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester VANSTEENHUYSE Saskia, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Gada Qala, gelegen in het district Pashtun Kot in de provincie Faryab. U bent een Oezbeek van etnische origine en bent een soennitische moslim.

Acht dagen voor uw vertrek uit Afghanistan kwamen de taliban op een avond naar uw woning. In het verleden waren de taliban reeds eerder naar jullie huis gekomen om eten en geld te vragen. Nadat zij genoeg gegeten hadden, vroegen de taliban uw vader zoals gewoonlijk om geld, maar deze keer vroegen zij meer dan anders. Uw vader weigerde de taliban te betalen waarop zij antwoordden dat zij u in dat geval met hen zouden meenemen. De taliban brachten u daarop naar hun schuilplaats in de bergen waar zij in grotten leefden. Daar aangekomen, werd u aan uw handen en voeten geboeid en opgesloten, samen met andere gevangenen die afkomstig waren uit andere dorpen. Elke dag kwam er een moellah preken. Hij zei dat u en de andere gevangenen zich dienden aan te sluiten bij de taliban en moesten deelnemen aan de jihad tegen de ongelovigen. Uiteindelijk slaagde u erin het vertrouwen van deze moellah te winnen en werd u bevrijd van uw boeien. Op een nacht na acht dagen gevangenschap, toen de andere talibanleden sliepen, slaagde u erin te ontsnappen en vluchtte u naar huis alwaar u uw vader op de hoogte bracht van wat er u was overkomen.

Uit angst voor uw leven en dat van de rest van zijn gezin besloot uw vader dat het beter was dat u meteen de regio zou verlaten. Met de hulp van een smokkelaar bent u er de volgende ochtend in geslaagd uw vaderland Afghanistan te ontvluchten. Vervolgens trok u naar Iran waar u een jaar gewoond heeft in Javan, gelegen in Teheran. Omwille van de moeilijke levensomstandigheden in Iran, aangezien u niet over Iraanse verblijfsdocumenten beschikte, besloot u na een jaar uw geluk te proberen en verder te reizen naar Europa.

U heeft gereisd via Turkije, Griekenland, Macedonië, Kroatië, enkele voor u onbekende landen en Duitsland. Na een reis van ongeveer een jaar en enkele maanden bent u uiteindelijk op 16/11/2015 aangekomen in België waarna u op 30/11/2015 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw taskara (origineel), uw stemkaart (origineel), een brief van de dorpsouderen aangaande uw problemen in Afghanistan (origineel) en de omslag (origineel) waarin u deze documenten ontvangen heeft.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Wat betreft het niet voorhanden zijn van een tolk die uw moedertaal Oezbeeks sprak, dient er opgemerkt te worden dat zowel bij aanvang als tijdens het persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal er u meermaals en uitdrukkelijk werd gevraagd of u de tolk goed begreep. Bovendien werd u erop gewezen om eventuele communicatieproblemen onmiddellijk te melden (CGVS, p.2, p.34). Het deed dan ook verbazen dat u pas na de pauze gewag maakte van deze vertaalproblemen en niet tijdens het persoonlijk onderhoud hoewel u hier uitdrukkelijk op gewezen werd (CGVS, p.2). Daarop gevraagd welke dingen u niet goed had begrepen zodat mogelijke misverstanden zodoende uitgeklaard konden worden, bleek u deze vreemd genoeg vergeten te zijn, maar bleef u herhalen dat er dingen waren die u niet goed begrepen had zonder dit enigszins te verduidelijken (CGVS, p.20). Het feit dat u zich plotseling niet meer zou herinneren met welke vragen u desgevallend problemen zou hebben gehad ofschoon u dit zelf signaleerde, doet dan ook twifelen aan de geloofwaardigheid van dergelijke beweringen. Hoewel u aangaf dat Dari niet uw moedertaal was, heeft u na deze enkele opmerking verder geen melding meer gemaakt van eventuele communicatieproblemen met de tolk en bevestigde u op het einde van het persoonlijk onderhoud, zoals u bij aanvang reeds had gedaan, dat u de tolk goed had begrepen (CGVS, p.2 en p.34).

Ook uw advocaat had geen verdere opmerkingen hieromtrent aan het einde van het onderhoud. Bijgevolg wijst er dan ook niets op dat er zich vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd geloofwaardig te maken dat u gewoond heeft in het district Pashtun Kot, gelegen in de provincie Faryab.

Vooreerst dient te worden gewezen op het feit dat uw geografische kennis van de regio en de provincie waar u altijd en tot voor kort zou hebben gewoond vrijwel onbestaande is. Uw verklaringen wat dit betreft, deden dan ook meermaals de wenkbrauwen fronsen. Zo slaagde u er bijvoorbeeld niet in te verduidelijken tot welk district van de provincie Faryab uw vermeende geboortedorp Gada Qala behoorde. Aanvankelijk had u namelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaard afkomstig te zijn uit het district Khwaja Sabz Posh (Verklaring DVZ, dd. 04/02/2016) terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal (CGVS) aanhaalde dat het dorp Gada Qala in feite behoorde tot het district Khwaja Musa, dat nu deel zou uitmaken van het district Pashtun Kot (CGVS, p.6, p.20). Gevraagd waarom u voordien bij de DVZ had verklaard dat u afkomstig was uit het district Khwaja Sabz Posh, gaf u als verklaring dat Khwaja Sabz Posh toentertijd gevallen was in handen van de taliban en uw regio bijgevolg tot het district Pashtun Kot behoorde. Deze val had desalniettemin volgens u plaatsgevonden toen u zich nog in Afghanistan bevond, wat bijgevolg niet verklaart waarom u alsnog bij de DVZ Khwaja Sabz Posh had opgegeven als zijnde uw district en niet ineens Pashtun Kot, aangezien deze feiten zich - uitgaande van uw verklaringen - hadden voorgedaan nog voor uw aankomst in België. Ook u moest het antwoord op deze toch wel merkwaardige vaststelling schuldig blijven (CGVS, p.20). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt bovendien dat er reeds in het jaar 2004 melding werd gemaakt van het aparte district Khwaja Musa dat zich afgescheiden heeft van het grotere district Khwaja Sabz Posh. Ook in het jaar 2006 werd er gesproken over de twee aparte districten Khwaja Musa en Khwaja Sabz Posh (zie blauwe map, documenten 2 en 3).

Dat u alsnog bij de DVZ heeft verklaard afkomstig te zijn uit Khwaja Sabz Posh terwijl uw regio al tien jaar lang niet meer tot dit district behoort, is dan ook hoogst merkwaardig.

Daarnaast legde u ter staving van uw identiteit en herkomst uw taskara en uw stemkaart neer bij het CGVS. Toen u later tijdens het persoonlijk onderhoud tot tweemaal toe gevraagd werd waarom er op uw taskara geschreven stond dat u afkomstig was uit het district Khwaja Musa, maar op uw stemkaart echter het district Pashtun Kot genoteerd stond, wist u vreemd genoeg op dat moment op geen enkele manier te verduidelijken waarom er twee verschillende districten op vermeld stonden, terwijl volgens de informatie waarover het CGVS beschikt het district Khwaja Musa wel degelijk deel uitmaakt van het district Pashtun Kot (zie blauwe map, documenten 4, 5, 6, 7 en 8). Het enige dat u hier echter op kon antwoorden, was dat u naar deze plaatsen was gegaan en deze documenten had verkregen (CGVS, p.22), wat dan ook geenszins een antwoord is op de gestelde vraag. Het feit dat u uw dorp, waar u uw hele leven zogenaamd heeft doorgebracht, geenszins administratief correct wist te situeren in de provincie Faryab doet dan ook in ernstige mate twijfels rijzen aangaande uw beweerde afkomst uit de provincie Faryab.

Voorts bleek ook uw kennis aangaande de overige districten van de provincie Faryab opvallend pover te zijn. U vertelde dat er voornamelijk Oezbeken voorkwamen in uw district, maar toen u gevraagd werd in welke andere districten van Faryab er nog veel Oezbeken woonden, kwam u plotseling niet verder dan het district Qaysar en beweerde u de namen van de overige districten vreemd genoeg te zijn vergeten (CGVS, p.10-p.11). Een antwoord dat toch wel deed verbazen gelet op het feit dat uw provincie in feite één van de amper twee provincies in Afghanistan is waar een grote Oezbeekse meerderheid leeft (zie blauwe map, document 5 en 19). Het feit dat u dan ook niet verder kwam dan het vermelden van enkel en alleen het district Qaysar deed dan ook de wenkbrouwen fronsen.

Ook uw kennis aangaande omliggende dorpen in uw regio bleek zich te beperken tot het opsommen van amper een vier- tot zestal dorpen die gelegen waren tussen uw vermeende geboortedorp Gada Qala en het centrum van de provinciale hoofdstad Maymana. Gevraagd of u nog andere dorpen kon noemen behalve deze die u reeds eerder vermeld had, moest u het antwoord schuldig blijven en voegde u hier louter aan toe dat er veel dorpen waren in uw regio. Zelfs toen u daarop door het Commissariaat-generaal werd aangespoord om alsnog andere dorpen te noemen in de buurt van uw geboortedorp Gada Qala, bleef u zich louter beperken tot het opsommen van de dorpen die u reeds eerder vermeld had tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p.9, p.21). Ofschoon u zelf beweerde dat er veel dorpen gelegen waren in de nabijheid van het dorp Gada Qala, alwaar u zogezegd verbleven heeft van uw geboorte tot aan uw vertrek uit Afghanistan, is het dan ook hoogst onaannemelijk dat u niet verder blijkt te komen dan het vermelden van vier tot zes dorpen die bovendien allemaal gelegen zijn tussen uw dorp en de hoofdstad van de provincie Faryab (zie blauwe map, document 1a en 1b). Bovendien deed het opvallen dat toen u verklaarde uw taskara te hebben ontvangen in het districtscentrum van Pashtun Kot en u vervolgens gevraagd werd de belangrijkste dorpen te noemen tussen Gada Qala en dit districtscentrum, u spontaan alle dorpen opsomde die in feite gelegen waren tussen Gada Qala en het centrum van de provinciale hoofdstad Maymana en niet tussen Gada Qala en het districtscentrum van Pashtun Kot. Een toch wel merkwaardige vaststelling gelet op het feit dat u tot tweemaal toe verklaard had dat u uw taskara wel degelijk had ontvangen in het districtscentrum van Pashtun Kot (CGVS, p.4, p.21). Deze vaststelling in combinatie met het feit dat u geen enkel ander nabijgelegen dorp kan noemen dat in een andere richting gelegen is dan de hoofdstad, maakt dan ook een eerder ingestudeerde indruk.

Hoewel er rekening dient gehouden te worden met het feit dat u niet naar school bent geweest (CGVS, p.14), vergoelijkt dit überhaupt niet uw gebrekkige geografische kennis van de regio en de provincie waar u, een volwassen man, jaar en dag zou hebben gewoond. Dit ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Faryab in ernstige mate.

Verder vertelde u dat er geen school was in uw dorp Gada Qala, maar dat jongens wel naar de moallah gingen om te studeren. Ook in andere omliggende dorpen was er volgens u geen school (CGVS, p.14). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er in uw vermeende dorp Gada Qala wel degelijk een jongensschool gevestigd is. Bovendien blijkt er volgens dezelfde informatie meer dan één school te zijn in zowel uw district Pashtun Kot als in de nabijgelegen provinciale hoofdstad Maymana (zie blauwe map, document 9). Er rekening mee houdende dat enkele van deze scholen mogelijks gesloten kunnen zijn omwille van veiligheidsredenen, waarop u tijdens het persoonlijk onderhoud ook op werd gewezen, blijft het meer dan onaannemelijk dat u beweerde dat er geen school was in uw eigen dorp Gada Qala, laat staan in de omliggende dorpen.

Meer dan dat u er niet van had gehoord, kon u op deze frappante vaststelling niet antwoorden (CGVS, p.21). Bovendien spreekt de door u neergelegde stemkaart uw eigen verklaringen tegen aangezien er op deze stemkaart als stembureau de jongensschool van Gada Qala vermeld staat; wat toch wel ten zeerste opmerkelijk is aangezien u tijdens het persoonlijk onderhoud nog had beweerd dat er geen school in uw dorp zou zijn geweest (CGVS, p.14).

Hoewel u ter staving van uw identiteit deze bovengenoemde stemkaart had neergelegd, deed het evenzeer verbazen dat u geenszins in de tijd wist te situeren wanneer de laatste presidentsverkiezingen hadden plaatsgevonden in Afghanistan, ook al verklaarde u van plan te zijn geweest effectief te gaan stemmen. Verder kwam u niet dan te zeggen dat u zich op dat moment nog in Afghanistan had bevonden (CGVS, p.23). Daarnaast bleek u niet meer te weten in welke maand of in welk jaar u Afghanistan eigenlijk had verlaten. Meer kon u hier niet over zeggen behalve dat u iets meer dan een jaar onderweg was geweest naar België (CGVS, p.6, p.13 en Verklaring DVZ, dd. 04/02/2016, paragraaf 31). Aangezien u een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op 30/11/2015 en verklaarde minstens een jaar onderweg te zijn geweest, maakt dat er kan aangenomen worden dat u Afghanistan zou verlaten hebben recent na zowel de eerste als de beslissende tweede ronde van de Afghaanse presidentsverkiezingen van 2014 (zie blauwe map, document 10). Het feit dat u zelfs niet bij benadering kon aangeven wanneer deze verkiezingen hadden plaatsgevonden, wetende dat dit in feite kort voor uw vertrek uit Afghanistan was en u zelfs van plan was geweest om uw stem uit te brengen aangezien u in het bezit was van een stemkaart en u dit ook zo had verklaard, doet dan ook twifelen aan de geloofwaardigheid van de door u geuite beweringen aangaande uw vertrek uit Afghanistan. Het deed overigens ook verbazen dat u beweerde dat u enkel in het provinciehuis kon gaan stemmen terwijl er op de door u neergelegde stemkaart nochtans duidelijk de jongensschool van Gada Qala vermeld stond als stembureau (CGVS, p.23), wat bovendien bevestigd werd door de informatie waarover het CGVS beschikt. Het feit dat u zulk een stemkaart neerlegt zonder enigszins op de hoogte te zijn van de inhoud of de desbetreffende verkiezingen waarop deze kaart betrekking heeft, doen dan ook twifelen aan de authenticiteit van dit document.

Verder dient er te worden vastgesteld dat uw kennis van de politieke situatie in de door u beweerde regio van herkomst evenmin kon overtuigen. Ten eerste bleek uw kennis aangaande de situatie in uw eigen dorp, waar u zogezegd van uw geboorte tot uw vertrek onafgebroken zou gewoond hebben, zeer summier te zijn. Behalve de leider van uw dorp kende u geen andere belangrijke personen. Hoewel u evenwel beweerde dat de dorpsouderen tussenbeide kwamen bij een conflict of een ruzie tussen dorpingen onderling, was het evenzeer bevreemdend dat u hier geen enkel voorbeeld van kon geven (CGVS, p.18). Ofschoon u Abdul Qadir noemde als het districtshoofd van Pashtun Kot, kon u verder niets meer over hem vertellen. U wist zelfs niet of hij Oezbeek was of niet; noch wat er door de mensen in uw regio over hem gezegd werd (zie blauwe map, document 11). Ook dit doet het ingestudeerd karakter van uw verklaringen vermoeden (CGVS, p.18).

Ook over andere politici of voormalige krijgsheren die nationale bekendheid genieten, had u nauwelijks tot geen informatie. Toen u gevraagd werd of u al eens had gehoord over Junbish, de voornaamste Oezbeekse politieke partij in Afghanistan waarvan de meeste aanhangers Oezbeken zijn en die het sterkst staat in de noordelijke Afghaanse provincies (waaronder evenzeer de provincie Faryab), wist u verbazingwekkend genoeg niet wat het was. U beweerde nog nooit mensen hierover te hebben horen praten (CGVS, p.18). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er een grote rivaliteit bestaat in uw provincie Faryab tussen onder andere de partij Junbish en de partij Jamiat. Zo werden er in het jaar 2013 nog twee voormalige jihadicommandanten neergeschoten in uw district Pashtun Kot (zie blauwe map, document 12 en 19). Dat u niet verder kwam dan te antwoorden "Oezbeek Oezbeek" wanneer u gevraagd werd wat u had gehoord over Junbish klinkt dan ook hoogst onwaarschijnlijk in de oren. Zelfs toen u op een foto generaal Dostum meende te herkennen (zie blauwe map, document 22), legde u evenmin de link met de partij Junbish waarvan hij niet enkel de stichter, maar ook al jaar en dag de leider is. Meer dan dat hij afkomstig was uit Shiberghan, fan was van Oezbeken en momenteel de vicepresident was van president Ashraf Ghani kon u niet vertellen over deze volksheld onder de Oezbeekse gemeenschap. Op de vraag of hij betrokken was geweest bij gevechten voor hij vicepresident was geworden van Afghanistan, wist u enkel te vertellen dat u op televisie had gezien dat hij ten strijde was getrokken, maar de reden hiervoor was u echter niet bekend (CGVS, p.19). Dat u als Oezbeek afkomstig uit Faryab zulk een summiere, bijna onbestaande kennis had aangaande deze notoire generaal deed dan ook verbazen gelet op het feit dat generaal Dostum in de noordelijke Afghaanse provincies, waartoe Faryab eveneens behoort niet enkel gezien wordt als dé leider van de Oezbeekse gemeenschap, maar eveneens ook gekend is als een berucht krijgshere die tijdens onder meer de Sovjet-Afghaanse oorlog en de opkomst van de taliban ten strijde is getrokken

met zijn eigen leger dat uit meer dan tienduizenden soldaten bestond (zie blauwe map, document 13). Vreemd genoeg had u evenmin gehoord van Abdul Malik Pahlawan (CGVS, p.19), de grote rivaal van generaal Dostum, eveneens een Oezbeek afkomstig uit Faryab en leider van de Hezb-e Azadi-ye Afghanistan-partij wiens militaire vleugel volgens informatie waarover het CGVS beschikt regelmatig in de clinch ligt met leden van Junbish (zie blauwe map, document 14). Dat u bitter weinig weet over de recente politieke geschiedenis of de huidige situatie in uw provincie is dan ook wederom een opmerkelijke vaststelling die verder uw geloofwaardigheid ondergraaft. Het zijn immers leiders zoals generaal Dostum die de geschiedenis van Afghanistan en het lot van de Oezbeekse bevolking in uw regio hebben bepaald.

Voorts blijkt uw kennis van incidenten in uw regio vrijwel bijna onbestaande te zijn. Gevraagd of u een voorbeeld kon geven van een incident dat zich recent voor uw vertrek uit Afghanistan had voorgedaan, moest u aanvankelijk het antwoord schuldig blijven. Toen hierop werd aangedrongen, kwam u vervolgens niet verder dan te stellen dat de taliban iets onder een wagen hadden geplaatst waarbij negen mensen om het leven waren gekomen. Dit incident had echter zes tot zeven jaar geleden plaatsgevonden, waardoor het amper als recent beschouwd kon worden. Andere meer recente voorbeelden kon u zich niet voor de geest halen, hoewel u zei dat er voortdurend gevochten werd in uw regio (CGVS, p.28). Zulke magere kennis deed dan ook verbazen aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie blauwe map, document 17) blijkt dat bijvoorbeeld in oktober 2012, zodus nog voor uw vertrek uit Afghanistan, er een grote aanslag had plaatsgevonden in een moskee in de hoofdstad Maymana waarbij er minstens 40 doden en 50 gewonden waren gevallen. Eerder nog, in april 2012, waren er 40 doden en gewonden gevallen bij een andere grote aanslag die had plaatsgevonden in een park in Maymana. Dat u in vergelijking met deze grootschalige aanslagen in uw provinciale hoofdstad enkel een dergelijk relatief klein incident te binnen schiet en verder niets meer, is dan ook niet aannemelijk, aangezien u afkomstig beweert te zijn uit een regio die zeer onderhevig is aan willekeurig geweld. Te meer aangezien onder andere de aanslag in de moskee in Maymana zelfs in de internationale pers is verschenen (zie blauwe map, document 20) en u bovendien verklaarde wel degelijk naar televisie te kijken toen u nog in Afghanistan woonde (CGVS, p.17). Bovendien vond er in uw district Pashtun Kot in 2012 tevens een grootschalige operatie plaats waarbij 63 talibanleden om het leven zouden zijn gekomen en 45 leden ernstig gewond zouden zijn geraakt. Onder andere de talibanshaduwgouverneurs van de naburige districten Almar, Kohistan, Dawlatabad en Qaysar zouden bij deze operatie om het leven zijn gekomen (zie blauwe map document 17). Hoewel u verklaarde nog een jaar in Iran te hebben gewoond alvorens u bent doorgereisd naar Europa (CGVS, p.6), mag er toch van iemand die afkomstig beweert te zijn uit een uiterst volatiele regio zoals het district Pashtun Kot aangaande incidenten een uitgebreidere kennis verwacht worden.

Ook andere verklaringen leiden tot de conclusie dat u uw beweerde herkomst uit de provincie Faryab en het district Pashtun Kot niet geloofwaardig maakt. Zo beweerde u dat Daesh aanwezig was in uw district nog voor u Afghanistan had verlaten. Ondanks deze beweringen kon u verder niet meer informatie over deze terreurgroep geven. Zo kon u geen lokale commandanten van Daesh noemen. Hoe Daesh en de taliban ten opzichte van elkaar stonden was u evenmin bekend, hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Daesh en de taliban geduchte vijanden van elkaar blijken te zijn en het voortdurend met elkaar aan de stok hebben. Overigens bleek u evenmin op de hoogte te zijn van eventuele gevechten in uw regio waarbij Daesh betrokken was geweest (CGVS, p.27). Dat u zou verklaren dat Daesh reeds actief zou zijn geweest in Faryab nog voor uw vertrek uit Afghanistan, dat zoals reeds eerder vermeld, kan gesitueerd worden op het einde van het jaar 2014 (CGVS, p.6, p.13 en Verklaring DVZ, dd. 04/02/2016, paragraaf 31), deed dan ook ten zeerste verbazen aangezien Daesh volgens de informatie waarover het CGVS beschikt pas in 2015 naar de noordelijke provincies van Afghanistan zou zijn getrokken. Zo is Daesh volgens diezelfde informatie pas in 2015 opgedoken in Afghanistan en was hun aanwezigheid voornamelijk beperkt tot de oostelijke provincies Nangarhar en Zabul. Hoewel er wel geruchten waren dat deze terreurgroep ook was opgedoken in de noordelijke provincies waaronder Faryab, bleken deze louter gebaseerd te zijn op blote vermoedens. De aanwezigheid van Daesh zou als drogreden gebruikt worden door lokale leiders om de aandacht weg te nemen van de feitelijke lokale oorzaken van conflict en geweld in hun streek en hun onvermogen om hier een einde aan te stellen. Hoe dan ook zou er volgens de informatie waarop het CGVS zich baseert pas voor het eerst sprake zijn geweest van Daesh in de provincie Faryab in maart 2015; met andere woorden na uw zogenaamde vertrek uit Afghanistan (zie blauwe map, documenten 15, 16, 18 en 19). Zulke beweringen lijken dan ook wederom te bevestigen dat u niet afkomstig bent uit de provincie Faryab zoals u beweert.

Gevraagd of u verstoken bleef van enige informatie via de bestaande mediakanalen, bleken ook uw verklaringen hieromtrent allesbehalve coherent en geloofwaardig. Zo beweerde u dat u wel degelijk naar televisie keek toen u nog in Afghanistan woonde. Gevraagd naar welke tv-kanalen u graag keek, antwoordde u louter dat er veel kanalen waren, maar kon u aanvankelijk geen enkele tv-kanaal noemen. Daarop gevraagd welke programma's u dan leuk vond om naar te kijken, moest u vreemd genoeg toegeven dat u ook de namen van deze programma's was vergeten. Plotseling schoot u te binnen dat u graag keek naar het tv-kanaal Mili en programma's die op dit kanaal werden uitgezonden om dan meteen daarna weer te beweren dat u niet wist wat u in feite bedoelde met deze programma's. Naar het antwoord op de vraag of de provincie Faryab een eigen tv-kanaal had, kon u enkel gissen (CGVS, p.17). Gevraagd of u naar de radio luisterde toen u nog in Afghanistan woonde, beweerde u dat de radio in uw regio niet werkte. Namen van radiozenders waren u niet bekend, behalve dan de radiozender BBC. Toen u gevraagd werd hoe het kwam dat de tv wel werkte in uw regio, maar de radio niet, paste u plots uw verklaringen aan en zei u dat de radio misschien wel werkte, maar dat u thuis geen radiotoestel had (CGVS, p.16-p.17) wat dan ook tegenstrijdig is met wat u aanvankelijk had beweerd, namelijk dat de radio niet zou hebben gewerkt in uw regio. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt, trouwens dat er in uw provincie verschillende lokale radiozenders bestonden (zie blauwe map, document 21). Ook zulke beweringen weten op hun beurt opnieuw niet te overtuigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Pashtun Kot gelegen in de provincie Faryab.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Pashtun Kot heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood of meegenomen te worden door de taliban. Centraal in uw asielaanvraag staat de eis van de taliban om zich bij hen aan te sluiten. Onaannemelijkheden in uw verklaringen verhinderen echter dat er geloof gehecht kan worden aan het asielaanvraag waarop u uw terugkeervrees baseert.

Ten eerste dient er opgemerkt te worden dat uw verklaringen aangaande uw ontvoering geenszins wisten te overtuigen. Zo verklaarde u dat de taliban al sinds jaar en dag naar uw dorp kwamen en de dorpingen om eten en geld vroegen. Ook naar uw woning waren de taliban reeds meermaals gekomen (CGVS, p.24, p.29). U verklaarde dat toen de taliban de laatste keer naar uw woning waren gekomen, uw vader geen geld had om de taliban te betalen. In tegenstelling tot vroeger zouden zij deze keer om een grotere som geld gevraagd hebben (CGVS, p.30). U vertelde echter dat nadat u ontsnapt was aan de taliban, u was thuisgekomen, uw vader u meteen het nodige geld had gegeven en u vervolgens onmiddellijk met de noorderzon was vertrokken (CGVS, p.32). Erop gewezen dat het in dit opzicht bevreemdend was dat uw vader wel het nodige geld had om u meteen halsoverkop naar Iran te sturen, wijzigde u plots uw verklaringen en zei u dat uw vader in feite wel het gevraagde bedrag bezat, maar de taliban gewoonweg niet meer wilde betalen en dit terwijl u voordien nog tot tweemaal toe had verklaard dat uw vader niet over zo een groot bedrag zou beschikt hebben (CGVS, p.30). Bovendien had u aanvankelijk ook bij de DVZ verklaard dat u niet het geld zou gehad hebben om de taliban te kunnen betalen en dat dit de eigenlijke reden was geweest waarom de taliban u hadden ontvoerd (Vragenlijst DVZ, dd. 04/02/2016). Zulke tegenstrijdige antwoorden brengen uw algemene geloofwaardigheid dan ook in ernstige mate aan het wankelen. Op de vraag waarom uw vader de taliban weigerde te betalen of waarom de taliban plotseling zoveel geld vroegen, moest u het antwoord schuldig blijven. Daarop wijzigde u opnieuw uw verklaringen en zei u dat het in feite er niet toe deed of uw vader de taliban zou betaald hebben of niet en dat ze u sowieso zouden meegenomen hebben om later opnieuw te verklaren dat de taliban u hadden meegenomen enkel en alleen omdat uw vader hen niet wilde betalen (CGVS, p.30). Het feit dat u telkens uw antwoorden naar eigen goeddunken bleef aanpassen, ondermijnt dan ook in ernstige mate uw algemene geloofwaardigheid, wat maakt dat er bijgevolg evenmin weinig of geen geloof gehecht kan worden aan de motieven waarop u uw terugkeervrees naar Afghanistan stoelt.

Voorts konden uw verklaringen over de rekruteringspogingen en andere activiteiten van de taliban in uw regio allerm minst overtuigen. Zoals hierboven reeds werd aangehaald, deed het verwonderen dat u beweerde dat de taliban sowieso van plan waren geweest om u mee te nemen, of uw vader hen nu zou hebben betaald of niet (CGVS, p.30).

Oorspronkelijk had u namelijk verklaard dat de taliban voordien meermaals naar uw woning waren gekomen en dit zonder dat er zich ooit problemen hadden voorgedaan. Het was ook steeds dezelfde groep taliban die naar jullie huis kwam (CGVS, p.29). U kon geen enkele naam noemen van een persoon uit uw dorp of regio die aangesloten was bij de taliban. Niemand ging volgens u vrijwillig bij de taliban, enkel onder dwang. Hoewel u herhaaldelijk bleef verkondigen dat veel jongens werden meegenomen door de taliban en uw regio omwille van deze reden waren ontvlucht, kon u amper twee mannen noemen wiens zonen dit lot was beschoren, zonder hier meer informatie over te kunnen geven (CGVS, p.25-p.26). Ofschoon de taliban volgens u overal in de buurt waren en mensen lastig vielen, kon u vreemd genoeg evenmin namen noemen van lokale taliban uit uw regio (CGVS, p.24). Zoals reeds eerder aangehaald, bleek ook uw kennis aangaande incidenten in uw regio zo goed als onbestaande te zijn en kon u zich amper één incident voor de geest halen waarbij de taliban betrokken waren geweest dat zich bovendien maar liefst zeven jaar geleden had afgespeeld en dit hoewel u tegelijkertijd beweerde dat er voortdurend gevochten werd in uw regio (CGVS, p.27-p.28). Zelfs over uw eigen ontvoerders bleek u merkwaardig geen genoeg concrete kennis te hebben. Hoewel het telkens dezelfde taliban waren die naar uw woning kwamen, kende u hun namen niet (CGVS, p.29). Uw gebrek aan kennis over de taliban in uw regio is dan ook moeilijk in overeenstemming te brengen met uw aangehaalde vrees.

Ook bleken uw beweringen aangaande uw ontvoering en vasthouding door de taliban elke vorm van doorleefdheid te ontbreken en zich louter te beperken tot algemeenheden. Hoewel u zeven tot acht dagen werd vastgehouden door de taliban, kon u niet meer vertellen over uw verblijfssituatie dan dat u er niet vrij was en er veel andere mensen daar werden vastgehouden. Wie die mensen waren, wist u niet, enkel dat ze uit andere dorpen kwamen. Ofschoon u beweerde dat er zich maar liefst tweehonderd tot driehonderd taliban bevonden in de grotten waar ook u werd vastgehouden, had u in deze zeven tot acht dagen geen enkele naam opgevangen; noch van uw medegevangenen, noch van de moellah die regelmatig kwam preken. Er was u ook geen enkele talib of medegevangene bijgebleven; incidenten hadden zich niet voorgedaan in deze periode, evenmin had u één enkele herinnering aan de tijd dat u daar werd vastgehouden (CGVS, p.30-p.32). Gevraagd op welke manier u de dag doorkwam, kwam u niet verder dan te stellen dat u sliep, niet vrij was en dat de moellah kwam preken. U had niets te doen en mocht niets doen. Gevraagd op welke manier u de moellah had weten te overtuigen om uw boeien af te nemen, zei u louter dat hij u stap voor stap begon te vertrouwen en dat ze u een wapen hadden gegeven. Nogmaals gevraagd op welke manier u erin was geslaagd het vertrouwen van de moellah te winnen, kon u hier niet meer aan toevoegen dan dat deze moellah misschien medelijden met u had gehad. Vage antwoorden die dan ook geenszins weten te overtuigen (CGVS, p.31-p.32). Zelfs de beschrijving van uw vermeende ontsnappingspoging aan de taliban bleek even gebrekkig te zijn als uw eerdere verklaringen aangaande uw opsluiting. Op de vraag hoe u had weten te ontsnappen aan een groep van tweehonderd tot driehonderd taliban, antwoordde u kort en bondig dat de meesten sliepen, de rest buiten was, u een manier had gevonden en vervolgens was ontsnapt zonder ook maar enigszins toe te lichten op welke manier u hierin was geslaagd. Een toch wel weinig overtuigend en summier antwoord en dit ondanks het feit dat u deze vraag meermaals werd gesteld (CGVS, p.32). Behalve het feit dat uw verklaringen aangaande uw vasthouding en uw ontsnapping aan de taliban verstoken waren van elke vorm van doorleefdheid, tart het alle verbeelding dat de taliban op amper zeven dagen tijd een persoon, die zij überhaupt onder dwang hebben gerekruteerd, dermate zouden vertrouwen dat ze hem meteen een wapen in handen zouden stoppen (CGVS, p.31), zonder enige vorm van toezicht, en dat u op zulk een eenvoudige wijze, zonder enige vorm van repercussie, aan de taliban wist te ontsnappen. Zulke onaannemelijkheden maken dan ook dat er geen geloof gehecht kan worden aan de motieven waarop u uw terugkeervrees naar Afghanistan baseert.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het CGVS zich baseerde, werd toegevoegd aan het administratief dossier (blauwe map).

Tenslotte zijn de door u neergelegde documenten niet in staat de appreciatie van het Commissariaat-generaal in positieve zin om te buigen. De tegenstrijdigheden tussen uw eigen verklaringen en uw stemkaart werd reeds eerder aangehaald (zie supra). Het voorleggen van uw taskara is niet voldoende om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De omslag waarin deze verstuurd werd, toont overigens enkel aan dat u post ontvangen heeft uit Afghanistan.

Bovendien, uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de betrouwbaarheid van alle Afghaanse documenten erg onzeker is, dit omdat Afghaanse documenten - via corruptie - gemakkelijk kunnen verkregen worden, zowel in Afghanistan als daarbuiten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte bewijswaarde. Van deze informatie werd een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier. Aangaande de brief van de dorpsouderen ter bevestiging van uw problemen, dient er bovendien op gewezen te worden dat aan zulke documenten slechts bewijskracht kan worden ontleend, indien deze ondersteund worden door coherente, geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 31/08/2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud meermaals uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw feitelijke herkomst uit de provincie Faryab (CGVS, p.22-p.23). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Hiermee geconfronteerd bleef u echter vasthouden aan uw beweringen afkomstig te zijn uit de provincie Faryab en enkel een jaar in Iran te hebben verbleven en nergens anders. Zelfs toen u gewezen werd op de merkwaardigheid dat u pas Dari zou hebben geleerd bij uw aankomst in België, bleef u halsstarrig beweren in Iran enkel omgang te hebben gehad met andere Oezbeken. Op de vraag op welke manier u dan een jaar in Iran had kunnen doorbrengen zonder maar één woord Dari of Farsi te spreken, antwoordde u louter dat het anders was (CGVS, p.22), wat dan ook niet als een afdoende verklaring beschouwd kan worden. Ook na een moment van overleg met uw advocaat bleef u bij uw verklaringen ofschoon u wederom gewezen werd op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw herkomst uit de provincie Faryab (CGVS, p.23-p.24).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*“Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,
Schending van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953,
Schending van het redelijkheids- en proportionaliteitsbeginsel, de zorgvuldigheidsplicht en het beginsel van behoorlijk bestuur”.*

Verzoeker benadrukt dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud waarachtige verklaringen heeft afgelegd over “de feiten, zijn problemen en vlucht uit Afghanistan”. Hij wijst erop dat het persoonlijk onderhoud getolkt werd in het Dari, terwijl hij aangaf dat hij deze taal niet voldoende spreekt. Verzoeker heeft immers het Oezbeeks als moedertaal en heeft pas in België Dari geleerd. Hij voert aan dat hij niet alle vragen goed heeft begrepen en dat er vertaalfouten in zijn verklaringen zijn geslopen. Verzoeker is het Dari onvoldoende machtig om hierin te worden gehoord over zijn vrees voor vervolging en is bovendien een ongeschoolde analfabeet. Verzoeker erkent dat hij op het einde van het persoonlijk onderhoud hier geen opmerkingen meer over maakte, maar benadrukt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal zich gebaseerd heeft op “gedeeltelijk foutieve verklaringen/vertalingen”.

Waar de bestreden beslissing opmerkt dat verzoeker onvoldoende geografische kennis bezit van zijn regio van herkomst, wijst verzoeker andermaal op zijn profiel van ongeschoolde analfabeet en landbouwer. Hij stelt dat: “De leefwereld van verzoeker beperkte zich dan ook tot de woning van zijn ouders, het land bewerken en zijn dorp. Er werd thuis niet gesproken over politiek, geschiedenis of aardrijkskunde. Alleen het dagdagelijkse leven was van belang”.

Verzoeker wijst erop dat hij ter staving van zijn identiteit en herkomst zijn taskara, een stemkaart en een brief van de ouderen van zijn dorp neerlegde. Verzoeker was er niet van op de hoogte dat op zijn taskara staat dat hij afkomstig is van het District Khwaya Musa en op zijn stemkaart van het district Pashtun Kot omdat hij niet kon lezen wat er op zijn documenten stond.

Hij benadrukt dat hij deze documenten is gaan afhalen en “ze zo heeft meegekregen”. Hij betwist bovendien dat deze documenten onderling tegenstrijdig zouden zijn, gezien het district Khwaja Musa behoort tot het district Pashtun Kot. Verzoeker gaf tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat de administratie op een bepaald ogenblik werd gecentraliseerd in Pashtun Kot en men voor administratieve zaken naar daar diende te gaan.

Verzoeker benadrukt bovendien dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat er een school was in zijn dorp, maar dat hij hier zelf niet naartoe ging omdat de taliban dit niet toestond. Hij meent dat er sprake is van een (vertaal)fout in zijn verklaringen in het Dari.

Verzoeker benadrukt verder dat er dagelijks incidenten plaatsvinden in zijn regio en dat hij zijn dorp sinds de komst van de taliban niet heeft verlaten. Hij wijst er verder op dat hij verklaarde dat Daesh reeds aanwezig was op het moment van zijn vertrek. Hij voert aan dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat er al geruchten waren over de aanwezigheid van Daesh in de noordelijke provincies voor maart 2015, zodat zijn verklaringen niet tegenstrijdig zijn met deze informatie. Dit temeer daar hij tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat “het in sommige gevallen om mannen gaat die al geruime tijd in de streek aanwezig waren en nu onder een andere naam opereerden.”

Verzoeker benadrukt dat hij wel degelijk een vrees voor vervolging heeft bij een terugkeer naar Afghanistan. Hij wijst er verder op dat de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst zeer ernstig is en dat er een risico bestaat voor de burgerbevolking om slachtoffer te worden van geweld. Zowel Daesh en de taliban zijn actief in de regio en het aantal burgerslachtoffers is toegenomen in de regio, zodat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker voert tenslotte aan dat de redelijke termijn in zijn dossier werd overschreden, gezien hij op 30 november 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende, maar slechts op 31 augustus 2017 werd gehoord door de commissaris-generaal en de weigeringsbeslissing nog 10 maand later, op 29 juni 2018, werd genomen.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekers opmerking in het verzoekschrift betreffende de overschrijding van een redelijke termijn door de commissaris-generaal belet de Raad niet om tot een beslissing te komen en is aldus niet relevant. De Raad is immers enkel bevoegd om te oordelen of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat hij met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij beperkt zich in wezen tot het louter herhalen van zijn verklaringen en het minimaliseren en in twijfel trekken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoekers geografische kennis over (i) zijn eigen district, (ii) de andere districten in zijn provincie en (iii) omliggende dorpen in zijn regio, alsook zijn sociopolitieke kennis over (iv) scholen in zijn regio, (v) de presidentsverkiezingen, (vii) de politieke situatie in zijn dorp en (viii) zijn provincie, (ix) veiligheidsincidenten en (x) de aanwezigheid van Daesh in zijn regio enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt, terwijl verzoeker tevens inconsistente verklaringen aflegt over (xi) zijn toegang tot communicatiekanalen. De Raad is van mening dat deze vaststellingen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn vermeende regio van herkomst ondermijnen.

Verzoeker voert aan dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud niet werd gehoord met bijstand van een tolk “Oezbeeks”. De Raad stelt echter vast dat er geen juridische grondslag bestaat voor het horen in de moedertaal van verzoeker. Verzoeker brengt die overigens niet aan. Het is immers enkel van belang dat verzoeker werd gehoord in een taal die hij voldoende beheerst om de problemen die hebben geleid tot zijn vlucht te verwoorden en om hierover vragen te beantwoorden.

Bij aanvang van de procedure werd weliswaar vastgesteld dat verzoekers moedertaal "Oezbeeks" is, maar verzoeker gaf aan dat hij het Dari, voldoende vlot spreekt om in deze taal gehoord te worden (Dossier overgemaakt aan het CGVS, stuk 17, "*Verklaring betreffende de procedure*"). Dit blijkt tevens uit het feit dat zijn interviews bij aanvang van de procedure werden afgenomen in het Dari (DVZ-verklaring, stuk 17; CGVS-vragenlijst, stuk 17), zodat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij pas na zijn aankomst in België Dari zou geleerd hebben. De moeilijkheden om Dari te spreken tijdens het DVZ-interview of de CGVS-vragenlijst klemmen met de vaststelling dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud geen opmerkingen maakte over de tolk tijdens het DVZ-interview (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 2). Verzoeker gaf tijdens het DVZ-interview en tijdens het persoonlijk onderhoud weliswaar aan dat hij liever gehoord zou worden met bijstand van een tolk "Oezbeeks", doch uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan niet blijken dat verzoeker het Dari onvoldoende beheerst om in deze taal te worden gehoord, zodat verzoeker geenszins aantoonde dat hij problemen heeft om in deze taal de vragen te begrijpen of zichzelf correct uit te drukken. Het loutere feit dat verzoeker een ongeschoolde analfabeet is kan geen afbreuk doen aan deze vaststelling. In de bestreden beslissing werd bovendien terecht het volgende geoordeeld: "*Wat betreft het niet voorhanden zijn van een tolk die uw moedertaal Oezbeeks sprak, dient er opgemerkt te worden dat zowel bij aanvang als tijdens het persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal er u meermaals en uitdrukkelijk werd gevraagd of u de tolk goed begreep. Bovendien werd u erop gewezen om eventuele communicatieproblemen onmiddellijk te melden (CGVS, p.2, p.34). Het deed dan ook verbazen dat u pas na de pauze gewag maakte van deze vertaalproblemen en niet tijdens het persoonlijk onderhoud hoewel u hier uitdrukkelijk op gewezen werd (CGVS, p.2). Daarop gevraagd welke dingen u niet goed had begrepen zodat mogelijke misverstanden zodoende uitgeklaard konden worden, bleek u deze vreemd genoeg vergeten te zijn, maar bleef u herhalen dat er dingen waren die u niet goed begrepen had zonder dit enigszins te verduidelijken (CGVS, p.20). Het feit dat u zich plotseling niet meer zou herinneren met welke vragen u desgevallend problemen zou hebben gehad ofschoon u dit zelf signaleerde, doet dan ook twifelen aan de geloofwaardigheid van dergelijke beweringen. Hoewel u aangaf dat Dari niet uw moedertaal was, heeft u na deze enkele opmerking verder geen melding meer gemaakt van eventuele communicatieproblemen met de tolk en bevestigde u op het einde van het persoonlijk onderhoud, zoals u bij aanvang reeds had gedaan, dat u de tolk goed had begrepen (CGVS, p.2 en p.34). Ook uw advocaat had geen verdere opmerkingen hieromtrent aan het einde van het onderhoud. Bijgevolg wijst er dan ook niets op dat er zich vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan.*" Verzoekers verweer kan geen afbreuk doen aan deze vaststellingen, zodat verzoeker niet kan gevolgd worden dat zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud niet aan hem kunnen worden tegengeworpen. Verzoeker toont bovendien geenszins *in concreto* aan welke van zijn verklaringen fout zouden zijn vertaald. Uit het voorgaande blijkt tevens dat verzoekers verklaringen over zijn kennis van het Dari ongeloofwaardig zijn, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker tracht de bevindingen van de commissaris-generaal omtrent zijn kennis verder te minimaliseren door te verwijzen naar zijn profiel van een ongeschoolde en analfabete landbouwer. De Raad merkt op dat zelfs van een persoon zonder scholing redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerd regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zou verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. De Raad merkt bovendien op dat het loutere feit dat verzoeker enkel in zijn dorp bleef en zich bezighield met het "*dagdagelijkse leven*", geen voldoende verklaring biedt voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van zijn directe leefomgeving. De Raad is aldus van oordeel dat verzoekers profiel niet kan overtuigen als verschoningsgrond voor zijn ontoereikende kennis met betrekking tot zijn directe leefomgeving.

Waar verzoeker andermaal naar zijn analfabetisme verwijst ter verschoning van het feit dat hij niet wist dat zijn taskara vermeldt dat hij afkomstig is van het district Khwaja Musa en zijn stemkaart van het district Pashtun Kot, merkt de Raad op dat dit geen afbreuk doet aan de vaststellingen in de bestreden beslissing hierover.

Waar verzoeker aanvoert dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat er een school is in zijn dorp, maar dat hij hier nooit naartoe is gegaan, stelt de Raad vast dat dit klemt met de notities van het persoonlijk onderhoud, waaruit blijkt dat verzoeker verklaarde "*Is er een school in jouw dorp? Nee. Jongens gaan naar de mullah.*" (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 14).

De Raad wijst er hierbij op dat, gelet op het voorgaande met betrekking tot verzoekers tolkproblemen, het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische communicatieproblemen of misverstanden tijdens het persoonlijk onderhoud op te werpen. De Raad wijst erop dat - tot bewijs van het tegendeel - het vermoeden bestaat dat wat werd opgenomen in de notities van het persoonlijk onderhoud overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard.

Waar verzoeker bovendien opmerkt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat er al eerder dan maart 2015 geruchten waren over de aanwezigheid van Daesh in de noordelijke provincies, merkt de Raad op dat hij uitgaat van een foutieve lezing en/of interpretatie van de bestreden beslissing. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt immers genoegzaam dat er pas sprake was van een aanwezigheid van Daesh in de provincie Faryab in maart 2015: *“Dat u zou verklaren dat Daesh reeds actief zou zijn geweest in Faryab nog voor uw vertrek uit Afghanistan, dat zoals reeds eerder vermeld, kan gesitueerd worden op het einde van het jaar 2014 (CGVS, p.6, p.13 en Verklaring DVZ, dd. 04/02/2016, paragraaf 31), deed dan ook ten zeerste verbazen aangezien Daesh volgens de informatie waarover het CGVS beschikt pas in 2015 naar de noordelijke provincies van Afghanistan zou zijn getrokken. Zo is Daesh volgens diezelfde informatie pas in 2015 opgedoken in Afghanistan en was hun aanwezigheid voornamelijk beperkt tot de oostelijke provincies Nangarhar en Zabul. Hoewel er wel geruchten waren dat deze terreurgroep ook was opgedoken in de noordelijke provincies waaronder Faryab, bleken deze louter gebaseerd te zijn op blote vermoedens. De aanwezigheid van Daesh zou als drogreden gebruikt worden door lokale leiders om de aandacht weg te nemen van de feitelijke lokale oorzaken van conflict en geweld in hun streek en hun onvermogen om hier een einde aan te stellen. Hoe dan ook zou er volgens de informatie waarop het CGVS zich baseert pas voor het eerst sprake zijn geweest van Daesh in de provincie Faryab in maart 2015; met andere woorden na uw zogenaamde vertrek uit Afghanistan (zie blauwe map, documenten 15, 16, 18 en 19).”* Verzoekers verklaringen dat Daesh reeds aanwezig was voordat hij zijn regio verliet eind 2014 is dan ook niet in overeenstemming met de informatie beschikbaar in het administratief dossier en ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn regio van herkomst.

Verzoeker herhaalt dat hij een vrees voor vervolging heeft bij een terugkeer naar Afghanistan, doch hij gaat eraan voorbij dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Gada Qala, in het district Pashtun Kot in de provincie Faryab. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de proberingen die er zich zouden hebben voorgedaan. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing die verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten, niet betwist.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Vooreerst dient te worden gewezen op het feit dat uw geografische kennis van de regio en de provincie waar u altijd en tot voor kort zou hebben gewoond vrijwel onbestaande is. Uw verklaringen wat dit betreft, deden dan ook meermaals de wenkbrauwen fronsen. Zo slaagde u er bijvoorbeeld niet in te verduidelijken tot welk district van de provincie Faryab uw vermeende geboortedorp Gada Qala behoorde. Aanvankelijk had u namelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaard afkomstig te zijn uit het district Khwaja Sabz Posh (Verklaring DVZ, dd. 04/02/2016) terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal (CGVS) aanhaalde dat het dorp Gada Qala in feite behoorde tot het district Khwaja Musa, dat nu deel zou uitmaken van het district Pashtun Kot (CGVS, p.6, p.20). Gevraagd waarom u voordien bij de DVZ had verklaard dat u afkomstig was uit het district Khwaja Sabz Posh, gaf u als verklaring dat Khwaja Sabz Posh toentertijd gevallen was in handen van de taliban en uw regio bijgevolg tot het district Pashtun Kot behoorde. Deze val had desalniettemin volgens u plaatsgevonden toen u zich nog in Afghanistan bevond, wat bijgevolg niet verklaart waarom u alsnog bij de DVZ Khwaja Sabz Posh had opgegeven als zijnde uw district en niet ineens Pashtun Kot, aangezien deze feiten zich - uitgaande van uw verklaringen - hadden voorgedaan nog voor uw aankomst in België. Ook u moest het antwoord op deze toch wel merkwaardige vaststelling schuldig blijven (CGVS, p.20). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt bovendien dat er reeds in het jaar 2004 melding werd gemaakt van het aparte district Khwaja Musa dat zich afgescheiden heeft van het grotere district Khwaja Sabz Posh. Ook in het jaar 2006 werd er gesproken over de twee aparte districten Khwaja Musa en Khwaja Sabz Posh (zie blauwe map, documenten 2 en 3). Dat u alsnog bij de DVZ heeft verklaard afkomstig te zijn uit Khwaja Sabz Posh terwijl uw regio al tien jaar lang niet meer tot dit district behoort, is dan ook hoogst merkwaardig.

Daarnaast legde u ter staving van uw identiteit en herkomst uw taskara en uw stemkaart neer bij het CGVS. Toen u later tijdens het persoonlijk onderhoud tot tweemaal toe gevraagd werd waarom er op uw taskara geschreven stond dat u afkomstig was uit het district Khwaja Musa, maar op uw stemkaart echter het district Pashtun Kot genoteerd stond, wist u vreemd genoeg op dat moment op geen enkele manier te verduidelijken waarom er twee verschillende districten op vermeld stonden, terwijl volgens de informatie waarover het CGVS beschikt het district Khwaja Musa wel degelijk deel uitmaakt van het district Pashtun Kot (zie blauwe map, documenten 4, 5, 6, 7 en 8). Het enige dat u hier echter op kon antwoorden, was dat u naar deze plaatsen was gegaan en deze documenten had verkregen (CGVS, p.22), wat dan ook geenszins een antwoord is op de gestelde vraag. Het feit dat u uw dorp, waar u uw hele leven zogenaamd heeft doorgebracht, geenszins administratief correct wist te situeren in de provincie Faryab doet dan ook in ernstige mate twijfels rijzen aangaande uw beweerde afkomst uit de provincie Faryab.

Voorts bleek ook uw kennis aangaande de overige districten van de provincie Faryab opvallend pover te zijn. U vertelde dat er voornamelijk Oezbeken voorkwamen in uw district, maar toen u gevraagd werd in welke andere districten van Faryab er nog veel Oezbeken woonden, kwam u plotseling niet verder dan het district Qaysar en beweerde u de namen van de overige districten vreemd genoeg te zijn vergeten (CGVS, p.10-p.11). Een antwoord dat toch wel deed verbazen gelet op het feit dat uw provincie in feite één van de amper twee provincies in Afghanistan is waar een grote Oezbeekse meerderheid leeft (zie blauwe map, document 5 en 19). Het feit dat u dan ook niet verder kwam dan het vermelden van enkel en alleen het district Qaysar deed dan ook de wenkbrouwen fronsen.

Ook uw kennis aangaande omliggende dorpen in uw regio bleek zich te beperken tot het opsommen van amper een vier- tot zestal dorpen die gelegen waren tussen uw vermeende geboortedorp Gada Qala en het centrum van de provinciale hoofdstad Maymana. Gevraagd of u nog andere dorpen kon noemen behalve deze die u reeds eerder vermeld had, moest u het antwoord schuldig blijven en voegde u hier louter aan toe dat er veel dorpen waren in uw regio. Zelfs toen u daarop door het Commissariaat-generaal werd aangespoord om alsnog andere dorpen te noemen in de buurt van uw geboortedorp Gada Qala, bleef u zich louter beperken tot het opsommen van de dorpen die u reeds eerder vermeld had tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p.9, p.21). Ofschoon u zelf beweerde dat er veel dorpen gelegen waren in de nabijheid van het dorp Gada Qala, alwaar u zogezegd verbleven heeft van uw geboorte tot aan uw vertrek uit Afghanistan, is het dan ook hoogst onaannemelijk dat u niet verder blijkt te komen dan het vermelden van vier tot zes dorpen die bovendien allemaal gelegen zijn tussen uw dorp en de hoofdstad van de provincie Faryab (zie blauwe map, document 1a en 1b). Bovendien deed het opvallen dat toen u verklaarde uw taskara te hebben ontvangen in het districtscentrum van Pashtun Kot en u vervolgens gevraagd werd de belangrijkste dorpen te noemen tussen Gada Qala en dit districtscentrum, u spontaan alle dorpen opsomde die in feite gelegen waren tussen Gada Qala en het centrum van de provinciale hoofdstad Maymana en niet tussen Gada Qala en het districtscentrum van Pashtun Kot. Een toch wel merkwaardige vaststelling gelet op het feit dat u tot tweemaal toe verklaard had dat u uw taskara wel degelijk had ontvangen in het districtscentrum van Pashtun Kot (CGVS, p.4, p.21). Deze vaststelling in combinatie met het feit dat u geen enkel ander nabijgelegen dorp kan noemen dat in een andere richting gelegen is dan de hoofdstad, maakt dan ook een eerder ingestudeerde indruk.

Hoewel er rekening dient gehouden te worden met het feit dat u niet naar school bent geweest (CGVS, p.14), vergoelijkt dit überhaupt niet uw gebrekkige geografische kennis van de regio en de provincie waar u, een volwassen man, jaar en dag zou hebben gewoond. Dit ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Faryab in ernstige mate.

Verder vertelde u dat er geen school was in uw dorp Gada Qala, maar dat jongens wel naar de moellah gingen om te studeren. Ook in andere omliggende dorpen was er volgens u geen school (CGVS, p.14). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er in uw vermeende dorp Gada Qala wel degelijk een jongensschool gevestigd is. Bovendien blijkt er volgens dezelfde informatie meer dan één school te zijn in zowel uw district Pashtun Kot als in de nabijgelegen provinciale hoofdstad Maymana (zie blauwe map, document 9). Er rekening mee houdende dat enkele van deze scholen mogelijks gesloten kunnen zijn omwille van veiligheidsredenen, waarop u tijdens het persoonlijk onderhoud ook op werd gewezen, blijft het meer dan onaannemelijk dat u beweerde dat er geen school was in uw eigen dorp Gada Qala, laat staan in de omliggende dorpen. Meer dan dat u er niet van had gehoord, kon u op deze frappante vaststelling niet antwoorden (CGVS, p.21). Bovendien spreekt de door u neergelegde stemkaart uw eigen verklaringen tegen aangezien er op deze stemkaart als stembureau de jongensschool van Gada Qala vermeld staat; wat toch wel ten zeerste opmerkelijk is

aangezien u tijdens het persoonlijk onderhoud nog had beweerd dat er geen school in uw dorp zou zijn geweest (CGVS, p.14).

Hoewel u ter staving van uw identiteit deze bovengenoemde stemkaart had neergelegd, deed het evenzeer verbazen dat u geenszins in de tijd wist te situeren wanneer de laatste presidentsverkiezingen hadden plaatsgevonden in Afghanistan, ook al verklaarde u van plan te zijn geweest effectief te gaan stemmen. Verder kwam u niet dan te zeggen dat u zich op dat moment nog in Afghanistan had bevonden (CGVS, p.23). Daarnaast bleek u niet meer te weten in welke maand of in welk jaar u Afghanistan eigenlijk had verlaten. Meer kon u hier niet over zeggen behalve dat u iets meer dan een jaar onderweg was geweest naar België (CGVS, p.6, p.13 en Verklaring DVZ, dd. 04/02/2016, paragraaf 31). Aangezien u een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op 30/11/2015 en verklaarde minstens een jaar onderweg te zijn geweest, maakt dat er kan aangenomen worden dat u Afghanistan zou verlaten hebben recent na zowel de eerste als de beslissende tweede ronde van de Afgaanse presidentsverkiezingen van 2014 (zie blauwe map, document 10). Het feit dat u zelfs niet bij benadering kon aangeven wanneer deze verkiezingen hadden plaatsgevonden, wetende dat dit in feite kort voor uw vertrek uit Afghanistan was en u zelfs van plan was geweest om uw stem uit te brengen aangezien u in het bezit was van een stemkaart en u dit ook zo had verklaard, doet dan ook twifelen aan de geloofwaardigheid van de door u geuite beweringen aangaande uw vertrek uit Afghanistan. Het deed overigens ook verbazen dat u beweerde dat u enkel in het provinciehuis kon gaan stemmen terwijl er op de door u neergelegde stemkaart nochtans duidelijk de jongensschool van Gada Qala vermeld stond als stembureau (CGVS, p.23), wat bovendien bevestigd werd door de informatie waarover het CGVS beschikt. Het feit dat u zulk een stemkaart neerlegt zonder enigszins op de hoogte te zijn van de inhoud of de desbetreffende verkiezingen waarop deze kaart betrekking heeft, doet dan ook twifelen aan de authenticiteit van dit document.

Verder dient er te worden vastgesteld dat uw kennis van de politieke situatie in de door u beweerde regio van herkomst evenmin kon overtuigen. Ten eerste bleek uw kennis aangaande de situatie in uw eigen dorp, waar u zogezegd van uw geboorte tot uw vertrek onafgebroken zou gewoond hebben, zeer summier te zijn. Behalve de leider van uw dorp kende u geen andere belangrijke personen. Hoewel u evenwel beweerde dat de dorpsouderen tussenbeide kwamen bij een conflict of een ruzie tussen dorpingen onderling, was het evenzeer bevreemdend dat u hier geen enkel voorbeeld van kon geven (CGVS, p.18). Ofschoon u Abdul Qadir noemde als het districtshoofd van Pashtun Kot, kon u verder niets meer over hem vertellen. U wist zelfs niet of hij Oezbeek was of niet; noch wat er door de mensen in uw regio over hem gezegd werd (zie blauwe map, document 11). Ook dit doet het ingestudeerd karakter van uw verklaringen vermoeden (CGVS, p.18).

Ook over andere politici of voormalige krijgsheren die nationale bekendheid genieten, had u nauwelijks tot geen informatie. Toen u gevraagd werd of u al eens had gehoord over Junbish, de voornaamste Oezbeekse politieke partij in Afghanistan waarvan de meeste aanhangers Oezbeken zijn en die het sterkst staat in de noordelijke Afgaanse provincies (waaronder evenzeer de provincie Faryab), wist u verbazingwekkend genoeg niet wat het was. U beweerde nog nooit mensen hierover te hebben horen praten (CGVS, p.18). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er een grote rivaliteit bestaat in uw provincie Faryab tussen onder andere de partij Junbish en de partij Jamiat. Zo werden er in het jaar 2013 nog twee voormalige jihadicommandanten neergeschoten in uw district Pashtun Kot (zie blauwe map, document 12 en 19). Dat u niet verder kwam dan te antwoorden "Oezbeek Oezbeek" wanneer u gevraagd werd wat u had gehoord over Junbish klinkt dan ook hoogst onwaarschijnlijk in de oren. Zelfs toen u op een foto generaal Dostum meende te herkennen (zie blauwe map, document 22), legde u evenmin de link met de partij Junbish waarvan hij niet enkel de stichter, maar ook al jaar en dag de leider is. Meer dan dat hij afkomstig was uit Shiberghan, fan was van Oezbeken en momenteel de vicepresident was van president Ashraf Ghani kon u niet vertellen over deze volksheld onder de Oezbeekse gemeenschap. Op de vraag of hij betrokken was geweest bij gevechten voor hij vicepresident was geworden van Afghanistan, wist u enkel te vertellen dat u op televisie had gezien dat hij ten strijde was getrokken, maar de reden hiervoor was u echter niet bekend (CGVS, p.19). Dat u als Oezbeek afkomstig uit Faryab zulk een summiere, bijna onbestaande kennis had aangaande deze notoire generaal deed dan ook verbazen gelet op het feit dat generaal Dostum in de noordelijke Afgaanse provincies, waartoe Faryab eveneens behoort niet enkel gezien wordt als dé leider van de Oezbeekse gemeenschap, maar eveneens ook gekend is als een berucht krijgshere die tijdens onder meer de Sovjet-Afgaanse oorlog en de opkomst van de taliban ten strijde is getrokken met zijn eigen leger dat uit meer dan tienduizenden soldaten bestond (zie blauwe map, document 13). Vreemd genoeg had u evenmin gehoord van Abdul Malik Pahlawan (CGVS, p.19), de grote rivaal van generaal Dostum, eveneens een Oezbeek afkomstig uit Faryab en leider van de Hezb-e Azadi-ye

Afghanistan-partij wiens militaire vleugel volgens informatie waarover het CGVS beschikt regelmatig in de clinch ligt met leden van Junbish (zie blauwe map, document 14). Dat u bitter weinig weet over de recente politieke geschiedenis of de huidige situatie in uw provincie is dan ook wederom een opmerkelijke vaststelling die verder uw geloofwaardigheid ondergraaft. Het zijn immers leiders zoals generaal Dostum die de geschiedenis van Afghanistan en het lot van de Oezbeekse bevolking in uw regio hebben bepaald.

Voorts blijkt uw kennis van incidenten in uw regio vrijwel bijna onbestaande te zijn. Gevraagd of u een voorbeeld kon geven van een incident dat zich recent voor uw vertrek uit Afghanistan had voorgedaan, moest u aanvankelijk het antwoord schuldig blijven. Toen hierop werd aangedrongen, kwam u vervolgens niet verder dan te stellen dat de taliban iets onder een wagen hadden geplaatst waarbij negen mensen om het leven waren gekomen. Dit incident had echter zes tot zeven jaar geleden plaatsgevonden, waardoor het amper als recent beschouwd kon worden. Andere meer recente voorbeelden kon u zich niet voor de geest halen, hoewel u zei dat er voortdurend gevochten werd in uw regio (CGVS, p.28). Zulke magere kennis deed dan ook verbazen aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie blauwe map, document 17) blijkt dat bijvoorbeeld in oktober 2012, zodus nog voor uw vertrek uit Afghanistan, er een grote aanslag had plaatsgevonden in een moskee in de hoofdstad Maymana waarbij er minstens 40 doden en 50 gewonden waren gevallen. Eerder nog, in april 2012, waren er 40 doden en gewonden gevallen bij een andere grote aanslag die had plaatsgevonden in een park in Maymana. Dat u in vergelijking met deze grootschalige aanslagen in uw provinciale hoofdstad enkel een dergelijk relatief klein incident te binnen schiet en verder niets meer, is dan ook niet aannemelijk, aangezien u afkomstig beweert te zijn uit een regio die zeer onderhevig is aan willekeurig geweld. Te meer aangezien onder andere de aanslag in de moskee in Maymana zelfs in de internationale pers is verschenen (zie blauwe map, document 20) en u bovendien verklaarde wel degelijk naar televisie te kijken toen u nog in Afghanistan woonde (CGVS, p.17). Bovendien vond er in uw district Pashtun Kot in 2012 tevens een grootschalige operatie plaats waarbij 63 talibanleden om het leven zouden zijn gekomen en 45 leden ernstig gewond zouden zijn geraakt. Onder andere de talibanshaduwgouverneurs van de naburige districten Almar, Kohistan, Dawlatabad en Qaysar zouden bij deze operatie om het leven zijn gekomen (zie blauwe map document 17). Hoewel u verklaarde nog een jaar in Iran te hebben gewoond alvorens u bent doorgereisd naar Europa (CGVS, p.6), mag er toch van iemand die afkomstig beweert te zijn uit een uiterst volatiele regio zoals het district Pashtun Kot aangaande incidenten een uitgebreidere kennis verwacht worden.

Ook andere verklaringen leiden tot de conclusie dat u uw beweerde herkomst uit de provincie Faryab en het district Pashtun Kot niet geloofwaardig maakt. Zo beweerde u dat Daesh aanwezig was in uw district nog voor u Afghanistan had verlaten. Ondanks deze beweringen kon u verder niet meer informatie over deze terreurgroep geven. Zo kon u geen lokale commandanten van Daesh noemen. Hoe Daesh en de taliban ten opzichte van elkaar stonden was u evenmin bekend, hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Daesh en de taliban geduchte vijanden van elkaar blijken te zijn en het voortdurend met elkaar aan de stok hebben. Overigens bleek u evenmin op de hoogte te zijn van eventuele gevechten in uw regio waarbij Daesh betrokken was geweest (CGVS, p.27). Dat u zou verklaren dat Daesh reeds actief zou zijn geweest in Faryab nog voor uw vertrek uit Afghanistan, dat zoals reeds eerder vermeld, kan gesitueerd worden op het einde van het jaar 2014 (CGVS, p.6, p.13 en Verklaring DVZ, dd. 04/02/2016, paragraaf 31), deed dan ook ten zeerste verbazen aangezien Daesh volgens de informatie waarover het CGVS beschikt pas in 2015 naar de noordelijke provincies van Afghanistan zou zijn getrokken. Zo is Daesh volgens diezelfde informatie pas in 2015 opgedoken in Afghanistan en was hun aanwezigheid voornamelijk beperkt tot de oostelijke provincies Nangarhar en Zabul. Hoewel er wel geruchten waren dat deze terreurgroep ook was opgedoken in de noordelijke provincies waaronder Faryab, bleken deze louter gebaseerd te zijn op blote vermoedens. De aanwezigheid van Daesh zou als drogreden gebruikt worden door lokale leiders om de aandacht weg te nemen van de feitelijke lokale oorzaken van conflict en geweld in hun streek en hun onvermogen om hier een einde aan te stellen. Hoe dan ook zou er volgens de informatie waarop het CGVS zich baseert pas voor het eerst sprake zijn geweest van Daesh in de provincie Faryab in maart 2015; met andere woorden na uw zogenaamde vertrek uit Afghanistan (zie blauwe map, documenten 15, 16, 18 en 19). Zulke beweringen lijken dan ook wederom te bevestigen dat u niet afkomstig bent uit de provincie Faryab zoals u beweert.

Gevraagd of u verstoken bleef van enige informatie via de bestaande mediakanalen, bleken ook uw verklaringen hieromtrent allesbehalve coherent en geloofwaardig. Zo beweerde u dat u wel degelijk naar televisie keek toen u nog in Afghanistan woonde.

Gevraagd naar welke tv-kanalen u graag keek, antwoordde u louter dat er veel kanalen waren, maar kon u aanvankelijk geen enkele tv-kanaal noemen. Daarop gevraagd welke programma's u dan leuk vond om naar te kijken, moest u vreemd genoeg toegeven dat u ook de namen van deze programma's was vergeten. Plotseling schoot u te binnen dat u graag keek naar het tv-kanaal Mili en programma's die op dit kanaal werden uitgezonden om dan meteen daarna weer te beweren dat u niet wist wat u in feite bedoelde met deze programma's. Naar het antwoord op de vraag of de provincie Faryab een eigen tv-kanaal had, kon u enkel gissen (CGVS, p.17). Gevraagd of u naar de radio luisterde toen u nog in Afghanistan woonde, beweerde u dat de radio in uw regio niet werkte. Namen van radiozenders waren u niet bekend, behalve dan de radiozender BBC. Toen u gevraagd werd hoe het kwam dat de tv wel werkte in uw regio, maar de radio niet, paste u plots uw verklaringen aan en zei u dat de radio misschien wel werkte, maar dat u thuis geen radiotoestel had (CGVS, p.16-p.17) wat dan ook tegenstrijdig is met wat u aanvankelijk had beweerd, namelijk dat de radio niet zou hebben gewerkt in uw regio. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt, trouwens dat er in uw provincie verschillende lokale radiozenders bestonden (zie blauwe map, document 21). Ook zulke beweringen weten op hun beurt opnieuw niet te overtuigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Pashtun Kot gelegen in de provincie Faryab.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Pashtun Kot heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood of meegenomen te worden door de taliban. Centraal in uw asielaas staat de eis van de taliban om zich bij hen aan te sluiten. Onaannemelijkheden in uw verklaringen verhinderen echter dat er geloof gehecht kan worden aan het asielaas waarop u uw terugkeervrees baseert.

Ten eerste dient er opgemerkt te worden dat uw verklaringen aangaande uw ontvoering geenszins wisten te overtuigen. Zo verklaarde u dat de taliban al sinds jaar en dag naar uw dorp kwamen en de dorpingen om eten en geld vroegen. Ook naar uw woning waren de taliban reeds meermaals gekomen (CGVS, p.24, p.29). U verklaarde dat toen de taliban de laatste keer naar uw woning waren gekomen, uw vader geen geld had om de taliban te betalen. In tegenstelling tot vroeger zouden zij deze keer om een grotere som geld gevraagd hebben (CGVS, p.30). U vertelde echter dat nadat u ontsnapt was aan de taliban, u was thuisgekomen, uw vader u meteen het nodige geld had gegeven en u vervolgens onmiddellijk met de noorderzon was vertrokken (CGVS, p.32). Erop gewezen dat het in dit opzicht bevreemdend was dat uw vader wel het nodige geld had om u meteen halsoverkop naar Iran te sturen, wijzigde u plots uw verklaringen en zei u dat uw vader in feite wel het gevraagde bedrag bezat, maar de taliban gewoonweg niet meer wilde betalen en dit terwijl u voordien nog tot tweemaal toe had verklaard dat uw vader niet over zo een groot bedrag zou beschikt hebben (CGVS, p.30). Bovendien had u aanvankelijk ook bij de DVZ verklaard dat u niet het geld zou gehad hebben om de taliban te kunnen betalen en dat dit de eigenlijke reden was geweest waarom de taliban u hadden ontvoerd (Vragenlijst DVZ, dd. 04/02/2016). Zulke tegenstrijdige antwoorden brengen uw algemene geloofwaardigheid dan ook in ernstige mate aan het wankelen. Op de vraag waarom uw vader de taliban weigerde te betalen of waarom de taliban plotseling zoveel geld vroegen, moest u het antwoord schuldig blijven. Daarop wijzigde u opnieuw uw verklaringen en zei u dat het in feite er niet toe deed of uw vader de taliban zou betaald hebben of niet en dat ze u sowieso zouden meegenomen hebben om later opnieuw te verklaren dat de taliban u hadden meegenomen enkel en alleen omdat uw vader hen niet wilde betalen (CGVS, p.30). Het feit dat u telkens uw antwoorden naar eigen goeddunken bleef aanpassen, ondermijnt dan ook in ernstige mate uw algemene geloofwaardigheid, wat maakt dat er bijgevolg evenmin weinig of geen geloof gehecht kan worden aan de motieven waarop u uw terugkeervrees naar Afghanistan stoelt.

Voorts konden uw verklaringen over de rekruteringspogingen en andere activiteiten van de taliban in uw regio allerm minst overtuigen. Zoals hierboven reeds werd aangehaald, deed het verwonderen dat u beweerde dat de taliban sowieso van plan waren geweest om u mee te nemen, of uw vader hen nu zou hebben betaald of niet (CGVS, p.30). Oorspronkelijk had u namelijk verklaard dat de taliban voordien meermaals naar uw woning waren gekomen en dit zonder dat er zich ooit problemen hadden voorgedaan. Het was ook steeds dezelfde groep taliban die naar jullie huis kwam (CGVS, p.29).

U kon geen enkele naam noemen van een persoon uit uw dorp of regio die aangesloten was bij de taliban. Niemand ging volgens u vrijwillig bij de taliban, enkel onder dwang.

Hoewel u herhaaldelijk bleef verkondigen dat veel jongens werden meegenomen door de taliban en uw regio omwille van deze reden waren ontvlucht, kon u amper twee mannen noemen wiens zonen dit lot was beschoren, zonder hier meer informatie over te kunnen geven (CGVS, p.25-p.26). Ofschoon de taliban volgens u overal in de buurt waren en mensen lastig vielen, kon u vreemd genoeg evenmin namen noemen van lokale taliban uit uw regio (CGVS, p.24). Zoals reeds eerder aangehaald, bleek ook uw kennis aangaande incidenten in uw regio zo goed als onbestaande te zijn en kon u zich amper één incident voor de geest halen waarbij de taliban betrokken waren geweest dat zich bovendien maar liefst zeven jaar geleden had afgespeeld en dit hoewel u tegelijkertijd beweerde dat er voortdurend gevochten werd in uw regio (CGVS, p.27-p.28). Zelfs over uw eigen ontvoerders bleek u merkwaardig geen genoeg concrete kennis te hebben. Hoewel het telkens dezelfde taliban waren die naar uw woning kwamen, kende u hun namen niet (CGVS, p.29). Uw gebrek aan kennis over de taliban in uw regio is dan ook moeilijk in overeenstemming te brengen met uw aangehaalde vrees.

Ook bleken uw beweringen aangaande uw ontvoering en vasthouding door de taliban elke vorm van doorleefdheid te ontbreken en zich louter te beperken tot algemeenheden. Hoewel u zeven tot acht dagen werd vastgehouden door de taliban, kon u niet meer vertellen over uw verblijfssituatie dan dat u er niet vrij was en er veel andere mensen daar werden vastgehouden. Wie die mensen waren, wist u niet, enkel dat ze uit andere dorpen kwamen. Ofschoon u beweerde dat er zich maar liefst tweehonderd tot driehonderd taliban bevonden in de grotten waar ook u werd vastgehouden, had u in deze zeven tot acht dagen geen enkele naam opgevangen; noch van uw medegevangenen, noch van de moellah die regelmatig kwam preken. Er was u ook geen enkele talib of medegevangene bijgebleven; incidenten hadden zich niet voorgedaan in deze periode, evenmin had u één enkele herinnering aan de tijd dat u daar werd vastgehouden (CGVS, p.30-p.32). Gevraagd op welke manier u de dag doorkwam, kwam u niet verder dan te stellen dat u sliep, niet vrij was en dat de moellah kwam preken. U had niets te doen en mocht niets doen. Gevraagd op welke manier u de moellah had weten te overtuigen om uw boeien af te nemen, zei u louter dat hij u stap voor stap begon te vertrouwen en dat ze u een wapen hadden gegeven. Nogmaals gevraagd op welke manier u erin was geslaagd het vertrouwen van de moellah te winnen, kon u hier niet meer aan toevoegen dan dat deze moellah misschien medelijden met u had gehad. Vage antwoorden die dan ook geenszins weten te overtuigen (CGVS, p.31-p.32). Zelfs de beschrijving van uw vermeende ontsnappingspoging aan de taliban bleek even gebrekkig te zijn als uw eerdere verklaringen aangaande uw opsluiting. Op de vraag hoe u had weten te ontsnappen aan een groep van tweehonderd tot driehonderd taliban, antwoordde u kort en bondig dat de meesten sliepen, de rest buiten was, u een manier had gevonden en vervolgens was ontsnapt zonder ook maar enigszins toe te lichten op welke manier u hierin was geslaagd. Een toch wel weinig overtuigend en summier antwoord en dit ondanks het feit dat u deze vraag meermaals werd gesteld (CGVS, p.32). Behalve het feit dat uw verklaringen aangaande uw vasthouding en uw ontsnapping aan de taliban verstoken waren van elke vorm van doorleefdheid, tart het alle verbeelding dat de taliban op amper zeven dagen tijd een persoon, die zij überhaupt onder dwang hebben gerekruteerd, dermate zouden vertrouwen dat ze hem meteen een wapen in handen zouden stoppen (CGVS, p.31), zonder enige vorm van toezicht, en dat u op zulk een eenvoudige wijze, zonder enige vorm van repercussie, aan de taliban wist te ontsnappen. Zulke onaannemelijkheden maken dan ook dat er geen geloof gehecht kan worden aan de motieven waarop u uw terugkeervrees naar Afghanistan baseert.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het CGVS zich baseerde, werd toegevoegd aan het administratief dossier (blauwe map).

Tenslotte zijn de door u neergelegde documenten niet in staat de appreciatie van het Commissariaat-generaal in positieve zin om te buigen. De tegenstrijdigheden tussen uw eigen verklaringen en uw stemkaart werd reeds eerder aangehaald (zie supra). Het voorleggen van uw taskara is niet voldoende om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De omslag waarin deze verstuurd werd, toont overigens enkel aan dat u post ontvangen heeft uit Afghanistan. Bovendien, uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de betrouwbaarheid van alle Afghaanse documenten erg onzeker is, dit omdat Afghaanse documenten - via corruptie - gemakkelijk kunnen verkregen worden, zowel in Afghanistan als daarbuiten.

Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte bewijswaarde.

Van deze informatie werd een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier. Aangaande de brief van de dorpsouderen ter bevestiging van uw problemen, dient er bovendien op gewezen te worden dat aan zulke documenten slechts bewijskracht kan worden ontleend, indien deze ondersteund worden door coherente, geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is."

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vervolgingsfeiten, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie in de provincie Faryab, doch hij gaat eraan voorbij dat hij de beweerde herkomst uit Gada Qala, in het district Pashtun Kot in de provincie Faryab niet aannemelijk maakt. Hierdoor maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd aangegeven dat verzoeker vragen over zijn herkomst zal krijgen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 2). Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (*Ibid.*, p. 2, 6, 22, 23).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP